

đến, kéo niú lại cũng không được, chúng ta có lo xa cũng không được. Vậy thì chúng ta cứ lo cho LÁ THƯ của chúng ta đến chừng nào không lo được nữa thì thôi. Con cháu chúng ta nếu có tiếp - nối công việc này của chúng ta thì cũng chỉ lo được phần nào thôi, và khi ấy LÁ THƯ của chúng ta sẽ biên-dạng, có thể sẽ là một tập-san kỹ-thuật, nó sẽ không như LÁ THƯ của chúng mình hiện nay nữa. Thật là buồn ! Nhưng biết làm sao hơn!!

6. Về đoàn-tụ theo Chương-trình ODP :

Chúng tôi mong quý AH góp ý về LÁ THƯ AI-HỮU của chúng ta nhiều hơn với một tinh-thần xây-dựng để LÁ THƯ của chúng ta càng ngày càng "đi lên" hoàn-hảo hơn. Chúng tôi rất mong nhận được nhiều đóng-góp của quý Ai-Hữu khắp nơi.

đưa em đến trường

Một đoạn trong Bài Thơ dài, làm từ thuở mộng mơ, khi mới vào Trường Công-Chánh.

HẠNH-THI (1960)

Chân tiên bước nhỏ đường xa,
Tay ôm cặp sách, tay tà áo vin.
Song song nghe rộn nhịp tim,
Lời yêu trong vắt, lời chim hòa đồng.
Nắng lên nhuộm má em hồng,
Sương rơi mái tóc giống giống kim-cường,
Mùa xuân hoa áo sắc hường,
Cỏ non trái thắm, dặm đường tung-tăng.
Tóc thề mười sáu tròn trăng,
Phất-phơ bay gió, giăng giăng kín trời.
Đôi chim hạnh - phúc chới ngời,
Say mơ góp nhặt, đất trời tinh-hoa.
Mai sau lợp cỏ nóc nhà.
Suối khe róc-rách, trăng ngà liêu dững,
Sương non khói tỏa mây vũng,
Cỏ cây gỗ mục, Nghê-Thường đồng ca.
Tay em mọc cánh Tiên nga,
Bay cao trong cõi Thiên-Hà thình không
Chiều chiều văng nắng mệnh-mông,
Tay dang tay chạy, bắt hồng tơ sa.
Chân vướng cỏ tóc Tiên Nga,
Ngẩn-ngờ tiếc đám cảnh hoa bên đường.